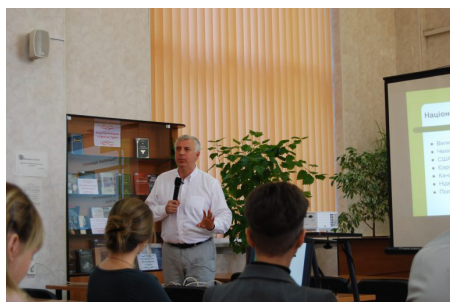
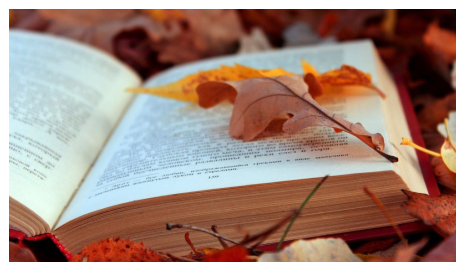

Сергій Квіт у Могілянці – с. 4

Hand-to-hand fighting, або Чим
займалися студенти Могілянки у
Нідерландах – с. 5

Книги зі смаком дитинства – с. 10

№ 7 October '18 (170)

VAGANT

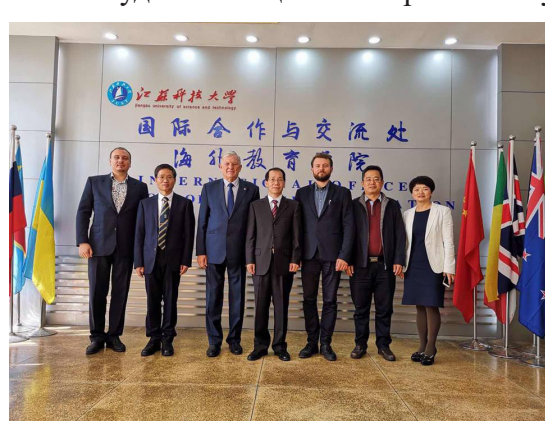
ОРГАН ЧНУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ

ЧНУ ім. Петра Могили починає співробітництво з Університетом науки та технології Цзянсу

З 25 по 27 жовтня 2018 року делегація Чорноморського національного університету імені Петра Могили відвідала Університет науки та технології Цзянсу, який входить до рейтингу топових університетів Китайської Народної Республіки.

Сьогодні вже є такі результати: проведено ряд зустрічей з адміністрацією китайського університету на чолі з ректором та професором Ге Шуліаном; розроблено стратегію впровадження конкретних заходів співпраці; досягнуто домовленості щодо створення спільного наукового центру високих технологій та започаткування багаторівневої спільної освітньої програми.

Університет науки та технології Цзянсу – один з найбільших вузів Китаю, заснований у 1902 році. Студенти багатьох країн обирають Університет Цзянсу, враховуючи, що серед викладачів вузу 450 професорів; університет отримав більше, ніж 80 національних нагород за успіхи в дослідженнях, навчанні студентів тощо.

Університеті науки та технології Цзянсу навчається близько тисячі іноземних студентів, серед яких є й студенти з Миколаєва. Співпраця з ЧНУ імені Петра Могили дозволить збільшити кількість студентів та налагодити комплексну співпрацю з Китайською Народною Республікою не лише в освітній, але й науковій сфері.

Прес-центр ЧНУ ім. Петра Могили

У цьому номері читайте:**• Новини:**

Приймаємо гостей!.....	2
Миколаїв - зйомки - Kharkiv MeetDocs-Миколаїв.....	2
«Хелловінський ярмарок».....	3
Іноземні студенти ЧНУ ім. Петра Могили відсвяткували Новий рік.....	3
У Могилянці відбувся Гакатон, на якому студенти розробляли новий додаток.....	3

• Новини Миколаєва:

#ДеНемаєБога.....	4
У Миколаєві відсвяткували День захисника України.....	4

• Наші досягнення:

Сергій Квіт у Могилянці.....	4
Hand-to-hand fighting, або Чим займалися студенти Могилянки у Нідерландах.....	5
Студентка Могилянки взяла участь у конкурсі «СтудМіс України 2018».....	5
Доторкнутись до прекрасного.....	6
«Далі тільки телебачення», - команда КВН «Прям как ты».....	6

• Цікаво про:

Зимовий режим - увімкнено.....	7
Хеллоуїн: традиції та звичаї.....	8
Що їсти восени, аби зміцнити імунітет?.....	8

• Подорожні нотатки:

Лакшері відпочинок «бідного студента».....	8

• Рубрика головного редактора:

Життя без пластику: сувора необхідність чи європейська забаганка?.....	9

• Що почитати:

Книги зі смаком дитинства.....	10

• Досвід:

Мій перший провальний виступ, або Як я стала оратором.....	11
«Час перших»: більше, ніж просто політ.....	11

• Фото місяця.....**• Новини****Приймаємо гостей!**

Щорічно зустрічати абітурієнтів у стінах університету на День відкритих дверей у ЧНУ ім. Петра Могили вже стало традицією.

7 жовтня старшокласники та їх батьки мали змогу поспілкуватися із студентами та викладачами університету й обрати майбутню професію.

Також співробітники приймальної комісії розповіли про умови вступу до ЧНУ ім. Петра Могили цього навчального року, оскільки нові правила

ще розробляються. Більше дізнатися про наш університет можна було й завдяки буклетам з інформацією про факультети та інститути, які видавалися на початку заходу.

Наприкінці гості відвідали нашу галерею, яка щойно поповнилася новими роботами миколаївських митців.

Тетяна Кантур

Миколаїв – зйомки – Kharkiv MeetDocs – Миколаїв

Два жовтневих тижні 25 студентів з трьома викладачами нашого університету представляли могутність «могилянських» умів німцям та жителям Харкова.

Величезна робота майбутніх політологів та журналістів почалася 15 жовтня, коли до стін нашого університету приїхали четверо професійних кінорежисерів з Німеччини.

24 жовтня в Харкові стартував Другий міжнародний кінофестиваль «KharkivMeetDocs», у фокусі якого культура, проблеми та повсякденне

Допомагали творчим групам порадами та діями наші викладачі – Тетяна Монахова, Ольга Тулузакова та Ганна Соловйова.

Студенти повинні були за 5 днів зняти 6 соціальних роликів, у яких порушується гостра проблема для нашого регіону – молодь не хоче ходити на вибори. За статистикою минулих президентських виборів у 2014 році з усіх виборців проголосували лише 51,14%. За п'ять днів наші студенти змогли дібрати ідеї, обрати з них найкращі, знайти локації, реквізит та зняти ці ролики.

життя східних регіонів нашої країни. В один з днів фестивалю наші студенти презентували свої роботи великій аудиторії та поділилися враженнями від проробленої ними роботи.

Марія Дмитришена

«Хелловінський ярмарок»

31 жовтня в ЧНУ імені Петра Могили пройшов «Великий Ярмарок», присвячений Хелловіну. Ярмарок благодійний і організований економічним факультетом, а зібрані кошти будуть направлені на оздоблення студентського простору на 3 поверсі 10 корпусу.

«Вже стало традицією відзначати дружньою родиною веселі свята. Одним з таких свят нині є Хелловін. Тематикою цього року ми обрали український фольклор. Тож, тільки зараз можна поспілкуватися із водяниками, лісовиками, мавками, Ягою та іншими міфічними персонажами», – зазначила декан факультету економічних наук, Філімонова Олена Борисівна.

На ярмарку студенти пригощали власними кулінарними шедеврами: тістечками, пирогами та печивом. Також була облаштована тематична фотозона, де фотографувалися з героями Хелловіну. Під час святкування студенти могли взяти участь в цікавих танцювальних та піснених конкурсах,

а після ярмарку відбулась гра «Alias. Усе про Хелловін» та хелловінський квіз.

Прес-центр ЧНУ ім.
Петра Могили

Іноземні студенти ЧНУ ім. Петра Могили відсвяткували Новий рік

6 листопада у гуртожитку №3 ЧНУ ім. Петра Могили студенти з Індії, які навчаються у Медичному інституті Могилянки, відсвяткували Новий рік.

В різних регіонах Індії приходом Нового року вважають абсолютно різні дати і можуть святкувати Новий рік взимку, весною або восени. Це сталося через різноманітність релігій та літочислення.

Ми потрапили на святкування осіннього Нового року – Дівалі, який вважають святом вогню і світла. Саме тому навколо можна було побачити безліч вогників: вхід до гуртожитку, сходи та місце для святкування були прикрашені свічками і навіть викладено назву свята зі свічок; на вулиці запускали повітряні ліхтарі та салюти.

Іноземні студенти були одягнені в національний індійський одяг, який дуже яскравий і колоритний, особливо у дівчат.

Також готували національні страви, щедро посипані спеціями, адже в Індії вірять: чим гостріша їжа – тим радіснішим буде наступний рік. Обов'язкова страва – беріані (рис з овочами, або просто плов). Як новорічні подарунки заведено підносити солодощі, фрукти, горіхи.

Під час святкування Нового року

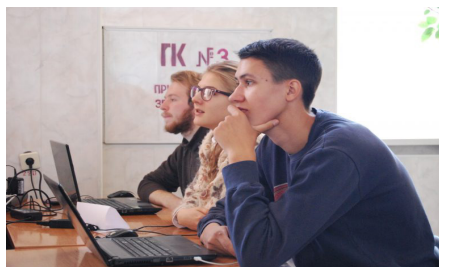
восени вихваляють богиню процвітання Лакшмі, для чого на третьому поверсі в холі гуртожитку студенти з Індії зробили вітвар із зображенням та статуетками богині. Після цієї частини студенти відправились на вулицю, аби запускати повітряні ліхтарі та салюти.

Прес-центр ЧНУ ім.
Петра Могили

У Могилянці відбувся Гакатон, на якому студенти розробляли новий додаток

8 листопада в читальній залі ЧНУ ім. Петра Могили відбувся Гакатон – захід, під час якого студенти Факультету комп'ютерних наук інтенсивно і згуртовано працювали над створенням нового додатку.

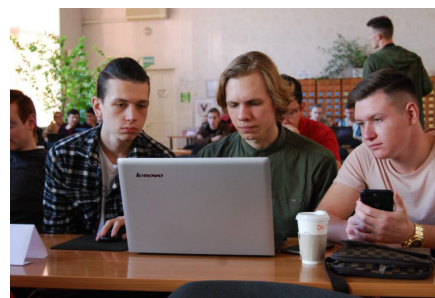
Організаторами є Факультет комп'ютерних наук Могилянки за

підтримки спонсорів заходу – 5-ти ІТ-компаній, які входять до 10-ки найкращих в Україні. У Гакатоні взяли участь команди Факультету комп'ютерних наук ЧНУ ім. Петра Могили та МНУ ім. В. О. Сухомлинського.

Завданням для студентів стало створення додатку, який покращить пошук потрібних викладачів шляхом створення автоматичного розкладу.

Це вже не перший Гакатон, який проводять у Могилянці. Подібні комп'ютерні заходи є дуже важливими для студентів, адже вони дають змогу проявити себе у вирішенні нестандартних завдань, показати креативність студентів-комп'ютерників та

визначитись з майбутніми перспективами.

Прес-центр ЧНУ ім.
Петра Могили

• Новини Миколаєва

#ДеНемаєБога

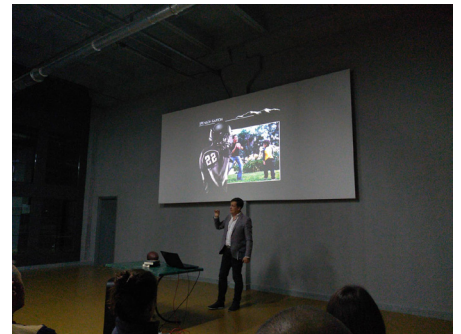
Макс Кідрук – український письменник, мандрівник, колумніст чоловічого журналу, автор багатьох трилерів та перший в Україні автор

трелогів та технотрилерів приїздив у Миколаїв з презентацією нового роману «Де немає Бога».

Для самого автора ця книга стала своєрідною спробою збагнути, чи є всередині нас щось таке, що втримує від перетворення на звірів у місці, де не діє мораль, у місці, де немає Бога.

Знайомив Макс Кідрук зі своєю новинкою миколаївського читача 10 листопада в ТЦ «Кит», в рамках презентаційного туру 101 містом України. Варто зазначити, що частину виручених з продажу квитків коштів автор спрямує на благодійність.

Анастасія Жернова

У Миколаєві відсвяткували День захисника України

14 жовтня – не лише свято Покрови. Цього дня також святкують День захисника України та День українського козацтва. Офіційне поєднання трьох свят має історичне підґрунтя. Зокрема, багато століть тому саме козаки вважали Пресвяту Богородицю своєю покровителькою.

У Миколаєві урочистий захід почався з онлайн-трансляції виступу Президента України Петра Порошенка. Згодом на Соборній площі прой-

шов марш підрозділів силових структур і техніки спецпризначення. Також

проводились «Козацькі забави»: майстер-класи, стрільба з лука, всіх охочих пригощали козацькими стравами.

Привітали миколаївців з Днем захисника України й зіркові гості – народний артист Олександр Пономарьов та гурт «Тартак». Свій виступ Олександр Пономарьов почав із виконання гімну.

Анастасія Жернова

• Наші досягнення

Сергій Квіт у Могилянці

До ЧНУ імені Петра Могили 5 жовтня завітав журналіст, літературознавець, у минулому Міністр освіти і науки України Сергій Квіт з семінаром на тему: «Внутрішнє забезпечення якості сучасного університету». Захід відвідали студенти багатьох факультетів, освітяни та керівники підрозділів університету. Усього більше ста людей прийшли послухати лекцію нового професора кафедри журналістики Могилянки.

Проблемою неефективного і повільного розвитку вищої освіти в Україні, за словами самого Сергія Квіта, він займається вже не перший рік, що згодом і стало причиною створення Центру забезпечення якості освіти у Національному університеті «Кієво-Могилянська академія». Головною ідеєю семінару було роз'яснення необхідності реформ у галузі вищої освіти, спираючись на прикла-

ди розвитку освіти в інших країнах світу.

Також він розповів про структуру внутрішнього забезпечення якості освітнього процесу і виокремив найважливіші напрями роботи, наприклад, on-line опитування студентів, випускників, працевлаштування та викладачів задля розуміння повної і неупередженої картини щодо наданих університетом послуг. За словами Сергія Квіта, опитування має стати частиною академічної культури вищого навчального закладу, буди анонімним для з'ясування реального стану справ, враховувати позиції студентів і не бути примусовим.

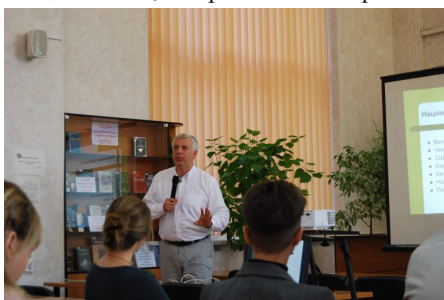
Не менш важливу роль грає і постійне підвищення кваліфікації викладачів та покращення освітніх програм і бізнес-процесів. Журналіст зазначає, що, на жаль, національна система підвищення кваліфікації зовсім не відповідає потребам сьогодення. Вона потребує суттєвого перегляду і реформування. До того ж, необхідним для розвитку він вважає співпрацю з закладами освіти і науковцями з інших країн задля обміну досвідом.

Важливими аспектами реформування освітнього процесу відзначаються академічна якість, репутація і доброчесність, а саме боротьба з плагіатом при написанні різноманітних

робіт: рефератів, статей чи дисертацій. Сергій Квіт зазначає, що оскільки в сучасній Україні академічний плагіат набув величезного розмаху, а вітчизняне пострадянське законодавство і судова практика взагалі його не розпізнають, було вирішено підготувати відповідні зміни до ряду українських законів, присвячених захисту інтелектуальної власності (тобто не лише до власне освітнянських). На зустрічі спікер не одноразово зауважував, що країні необхідно проводити комплекс реформ задля зміни загального стану речей, бо стосуються вони певної проблематики, розглядаються у взаємних зв'язках з цією проблематикою, а також у взаємних зв'язках між собою.

Не можна не сказати і про ідею впровадження «європейських трендів», а саме системи рейтингів. Вона зосереджена на забезпеченні якості

• Наші досягнення

викладення інформації у ВНЗ, дбає про підвищення загальної якості освіти в усіх університетах в рамках системи, прагне донести незалежну й достовірну інформацію про освітні програми та інституції до всіх споживачів.

Реформування має включати в себе і зміну деяких сталих бюрократичних

виразів у галузі освіти, і появу нових прогресивних понять. Так, планується відмовитися від туманної пострадянської мовно-функціональної традиції використання виразу «якість навчального процесу» і змінити її на більш логічні конструкції – «якість навчання» і «якість викладання».

Секретом досягнення успіху є гар-

монія між зовнішнім і внутрішнім забезпеченням якості освіти у ВНЗ, комплексна реформа управління закладів освіти з наданням більшої автономії, а також розвиток у напрямку єдиного європейського простору.

Валентин Молдован

Hand-to-hand fighting, або Чим займалися студенти Могилянки у Нідерландах

6-7 жовтня в Нідерландах (Далфсен) відбувся чемпіонат світу з рукопашного бою, у якому брали участь наші студенти: Владислав Таланенко, Сергій Ловас, Владислава Масленникова та Катерина Васильєва. Подробиці перебігу спортивного заходу розповів доцент кафедри олімпійського та професійного спорту, старший тренер Національної збірної України з рукопашного бою, заслужений тренер України Олександр Васильович Міненко.

У чемпіонаті світу брали участь наші студенти. З яких вони спеціальностей?

Так, брали участь четверо студентів. Сергій Ловас навчається на третьому курсі факультету фізичного виховання та спорту. Він завоював золото. Владислав Таланенко – на курс старший. Цей парубок отримав срібло. Владислава Масленникова з другого курсу факультету комп'ютерних наук. За нею – бронза. Катерина Васильєва з п'ятого курсу факультету фізичного виховання і спорту рекордсменка за кількістю медалей: завоювала дві золотих та одну бронзову. До речі, очолювали збірну двос наших викладачів: я та Юрій Анатолійович Радченко, завідувач кафедри спортивних дисциплін та заслужений тренер України.

Яким чином та як довго відбувалась підготовка до змагань?

По-перше, відбір відбувався не одразу, оскільки ЧС проходить раз на три роки. Це свого роду олімпіада. Для того, аби пройти відбір, спортсмену потрібно довгий час брати ліцензії. Зокрема, перемогти на чемпіонаті України. Лише після цього почалась активна підготовка. Готувались цілий рік. Як самостійно, під час щоденних тренувань, так і під час літніх навчально-тренувальних зборів: у червні й серпні в Трускавці, в липні – у селі Варюшино.

Як Ви вважаєте, суддівство було справедливим?

Я можу сказати, що є різні чемпіонати й різне суддівство. Якщо на олімпійських іграх засуджують спортсменів, то що вже казати про неолімпійський вид спорту. Я завжди кажу так: «Програв – це не провина судді, це твоя провина. Якщо ти будеш на голову вище, тебе ніхто не зможе засудити». Але якщо ж ми перемогли, то це значить, що все було в нормі.

Я чула про те, що в деяких спортсменів були травми?

Владислав Таланенко отримав серйозну травму ока в перший день змагань. Він нічого не сказав мені, поки не отримав свою медаль. Все ж довелося зняти його з другого дня змагань. Лікар команди встановив діагноз – забій очного яблука, тому був ризик, що при схожих ударах може відшаруватися сітківка. А от Сергій Ловас отримав травму ще під час підготовки, за декілька днів до від'їзду. Через це, можливо, розкрився не повністю, але, незважаючи на травму, повернувся чемпіоном світу.

До речі, як збірна України проявила себе в командному заліку?

У чоловічому командному заліку

наша збірна виборола золото та срібло. Жінки теж продемонстрували гарний результат та одержали бронзу. У загальному медальному заліку Україна одержала перше місце.

Як Ви оцінюєте рівень підготовки спортсменів з інших команд?

Високий! Можливо, в нас такий результат лише тому, що голландська та німецька збірні (а це основні збірні) були оновлені. Було багато досвідченої та «зубастої» молоді. В цілому, дуже складні були супротивники, дуже.

Чи Ваші очікування виправдані?

У спорті найостанніша справа – щось очікувати. Тут ти можеш підготувати спортсмена ідеально, але він потрапляє не до того судді або зірки не так склались для нього, і все, все в нуль. Тому я знав, що буде дуже складно. Усі хотіли перемоги, усі хотіли п'єдесталу, але самого бажання замало, тому готувались дуже серйозно. Я зауважу, що на зборах у Трускавці спортсмени проводили близько 60-ти боїв на день. Це дуже багато, тому я очікував гарного результату. Ми молодці!

Марія Дмитришена

Студентка Могилянки взяла участь у конкурсі «СтудМіс України 2018»

У Києві, 19 жовтня, відбувся конкурс краси «СтудМіс України 2018», на якому Миколаїв представляла студентка другого курсу факультету економічних наук ЧНУ імені Петра Мо-

гили Голубєва Ілона Голубєва. Вона здобула почесний титул «Міс артистичності 2018».

Раніше Ілона перемогла у конкурсі краси «СтудМіс Миколаїв», після чого

всеукраїнський рівень змагань був наступним кроком. Вона розповіла, що попри хвилювання мала можливість завести нових подруг серед учасниць і не думала про конкуренцію.

• Наші досягнення

– Спочатку я брала участь в СтудМіс Миколаїв і було дуже несподівано, коли я виграла. Потім я почала готуватися до наступного етапу, до СтудМіс Україна. Дуже сильно хотілося подивитися на всіх своїх конкуренток і в той же час я дуже сильно переживала. Згодом виявило-

ся, що все не так страшно, ми відразу з дівчатками (іншими конкурсантками – прим.) здружилися і навіть не думали про будь-яку конкуренцію.

Також «Міс артистичність 2018» розповіла про труднощі під час репетицій, емоції, отримані від конкурсу, і незвичайний досвід участі в подібних заходах.

– По приїзду до Києва у нас були фотосесії і примірки крутих суконь. Наступні два дні нас чекали 10-годинні репетиції. Час летів дуже швидко і навіть не відчувалося, що пройшов цілий день. І ось цей день, на який я так чекала. Було дуже хвилююче, але моєму щастю не було меж. Нам зробили круті макіяжі, зачіски. Дуже подобалася обстановка. Почався сам конкурс, прийшло дуже багато людей, аби підтримати мене і інших конкурсанток. Я забрала свою «Міс артистичність».

Ілона розповіла, що, незважаючи на короткий час, який дали учасницям для спілкування, вона завела нових подруг. «Було складно прощатися з дівчатами, бо ми встигли добре под-

ружитися і звикнути один до одного», – поділилася Ілона. І хоч миколаївська студентка й не посіла призове місце, але зазначила, що «ці емоції того коштували».

Валентин Молдован

Доторкнутись до прекрасного

Завітавши на виставку картин митця Леоніда Ященка в стінах нашого університету, я поринула не просто у світ мистецтва, а й у внутрішній світ художника. А допомогла мені в цьому завідувача галереї Любов Омельченко.

Свою розповідь про Леоніда Ященка мистецтвознавець розпочала з роздумів:

– Як відрізнити аматора від справжнього художника? Професіонал живе цим, адже в наш час жити просто з того, що продаєш картини, своїм мистецтвом, майже неможливо. Є художники символічні, а є – геніальні. Символічні, наприклад,

Малевич з його картиною «Чорний квадрат». Геніальність – 0%, символічність – 100%. Ященко – з геніальних.

В нашій галереї експонується 46 картин художника, кожна з них, переконує Любов Омельченко, прекрасна та має свою історію. Сам художник працює у різних жанрах: портрети, пейзажі. Найбільше його надихає старе місто.

– Він кохає старе місто. Любить його таким, яким воно було раніше. Важко відірвати погляд від цих картин. До речі, на цій виставці представлено тільки дві роботи, присвячені не Миколаєву: «Мармаріс» та «Будва». Мої найулюбленіші його картини – «Каботажка» та «Храм Александра Невського», – зазначила мистецтвознавець.

До речі, цей храм, що його зобразив художник, збудований за проектом одного з кращих архітекторів дев'ятнадцятого століття – Івана Старова. Леонід Ященко все життя прожив у Миколаєві, тож на власні очі бачив, як змінювалось обличчя міста з пли-

ном часу. Нові будови вважає грубими та варварськими. Не дивно, що на виставці його картин перед глядачем постає «старий» Миколаїв.

Кожна картина пронизана безмежною любов'ю до архітектури минулого століття, затишних миколаївських вулиць, міських причалів. Побачивши його полотна особисто, здається, мимоволі проникаєшся безмежним патріотизмом до Миколаєва та глибокою повагою до митця.

Виставка діятиме до 5 листопада, поспішайте й ви зануритись в атмосферу старого міста корабелів.

Ангеліна Горелова

«Далі тільки телебачення», - команда КВН «Прям как ты»

Чи знаєте ви, хто організовує усі ігри КВН та Ліги Сміху в ЧНУ ім. Петра Могили? Ні? Тоді швидко ви-правляємо цю ситуацію. Спеціально для газети «Vagant» ми поспілкувалися з капітаном збірної ЧНУ з гумору Юлією Борисенко та, власне, коман-

дою «Прям как ты»: Марією, Настею, Альоною.

– Розкажіть, з чого взагалі розпочалася ваша історія? Як зібрали команду?

Ю. – В нашому університеті проходив набір у нові команди КВН. Я

сюди прийшла, почала грати, потім познайомилася з дівчатами. Ми нічого не розуміли спочатку, взагалі не тямили в цьому, але з роками навчилися.

– Як давно це було?

Ю. – Приблизно чотири роки тому. Хтось з нас грає більше, хтось менше.

• Наші досягнення

– Ви неодноразово брали участь у іграх КВН в інших містах від Могилянки. Як проходить відбір? Ви самі подаєте заявку чи вас запрошують?

А. – 50 на 50. Десять нас вже бачили й кличуть виступити, а десять ми самі знаходимо можливості. Аби просто зареєструватися, не потрібно багато часу й сил.

– Розкажіть про поїздку до Херсона. Ви повернулися переможцями? Траплялися якісь конфузи під час виступів?

Ю. – Чудова гра! Жодного затупу не було, все рівно та якісно. Ми любимо якість, іноді це важливіше за гумор. Щодо конфузів...

М. – Ми сказали таксисту, що нам нема 18-ти років, бо він до нас чіплявся. Ми поспішали на гру, нафарбовані, вдягнені, а тут ще він зі своїми запитаннями.

А. – А коли їхали в Каховку...

Н. – Я попрошу, то була Нова Каховка! Це важливо (сміються).

А. – Настя ледве встигла на поїзд, ми просили не зачиняти двері.

М. – А я ледве не прибила її.

Ю. – Під час гри найприкольніше те, що ми розуміємо одна одну без слів. Наприклад, в Каховці так вийшло, що ще одна команда з Миколаєва забула реквізит за кулісами. Це була невеличка палиця. Хлопець просто грав мініатюру за сценарієм та рукою ледве махнув мені, показав, що в нього нема реквізиту. Зал нічого не зрозумів, а я тихенько покотила палицю до його ніг. Дуже круте відчуття, коли все виходить так легко, і зал не помічає проблеми.

– Зараз ви набираєте нові обличчя в КВН. За якими критеріями будете обирати?

Ю. – Ми набираємо команди. Всі охочі можуть грати. Ми не будемо стояти й думати: «Так, ти нам не потрібен, а от ти підійдеш». Ні. Новички один проти одного будуть грати й конкурувати. Ми лише допомагаємо. Ті, хто покаже себе найкраще на іграх тут, в університеті, матимуть змогу взяти участь в КВН на рівні міста. А після цього хтось зможе потрапити у збірну ЧНУ.

– На яких спеціальностях навчаються дівчата з вашої команди?

Н. – Українська філологія (вже випускниця), психологія й економічні науки.

– Коли ви закінчите навчатися у Могилянці, можете продовжувати грати? Чи просто йдете з КВН?

Ю. – Ми займаємося цим не на рівні університету, а на міському та всеукраїнському рівнях, тому випуск нічого не змінить. Зараз ми їздимо на ігри й кажемо, що ми від Чорномор-

ського національного університету імені Петра Могили. Університет підтримує нас, звичайно, ми про це говоримо. Ми можемо грати тут, можемо продовжувати робити тут Кубки, збирати новеньких. Але це вже не буде відправною точкою.

– Які плани на майбутнє у вас?

А. – Розвиток. Телевізійна «Ліга Сміху».

М. – 1+1, Зеленський... (сміється).

Н. – Ми поїдемо на фестиваль Ліги Сміху, сподіваємося потрапити у регіональну Лігу, набратися досвіду.

А. – Але є в нас і маленька, миколаївська мета. Коли ми тільки починали грати в КВН, тут було багато можливостей. А зараз немає нічого. Ми хочемо створити нову Лігу, щоб КВН був не тільки у нашому універі, а й загалом у місті. Щоб командам було де вчитися. КВН – це не просто хі-хі, це серйозна робота: написати жарт, а потім ще правильно зіграти. Саме тому Миколаїв потребує нового подиху, а ми з радістю зробимо йому штучне дихання (сміються).

Наталія Засядько

• Цікаво про

День української писемності та мови

День української писемності був запроваджений у 1997 році указом Президента. Це свято пов'язане зі вшануванням пам'яті Нестора-літописця. Історично вважається, що саме з цієї знакової постаті починається писемна українська мова, а в день української писемності прийнято покладати квіти до пам'ятника Нестора. Своєрідною традицією стало відкриття конкурсу знавців української мови імені Петра Яценка.

З нагоди свята пропонуємо оз-

найомитися з цікавими фактами про українську мову:

– українська мова одна з наймелодичніших мов світу. 1934 року в Парижі на лінгвістичному конгресі українську мову визнали третьою з-поміж усіх мов (після французької та фарсі) за мелодійністю, лексичним і фразеологічним багатством, значними словотвірними можливостями, синтаксичною гнучкістю. На аналогічному форумі мовознавців у Швейцарії, де головними критеріями оцінки були евфонічна система мови та мелодійність, українську мову було названо другою після італійської;

– перша згадка українських слів сягає 448 року: візантійський історик Пріск Панійський у таборі гунського володаря Аттіли на території сучасної України записав слова «мед» і «страва»;

– дослідники доводять, що чимало вживаних сьогодні українських слів

та коренів були поширені ще в часи трипільської культури, про що свідчать топографічні назви, народні пісні сонцепоклонницьких часів.

Також у цей день усі охочі могли взяти участь в написанні Всеукраїнського радіодиктанту національної єдності. На радіодиктант прийшли студенти із всіх факультетів ЧНУ імені Петра Могили, викладачі, декани факультетів та інститутів, а також завітав ректор Леонід Павлович Клименко.

• Цікаво про

Хеллоуїн: традиції та звичаї

Хеллоуїн (Halloween) святкується в ніч з 31 жовтня на 1 листопада. Це одне з тих свят, які дійшли до нас і не втратили своєї атмосфери і барвистості. Засноване це свято кельтськими племенами, які наділяли кожне природне явище своїм божеством, це супроводжувалося не тільки поклонінням, а й жертвопринесенням. Раніше Хеллоуїн називався Самхейном на честь Бога смерті Самхейна.

Про традиції

У стародавніх кельтів головним обрядом було жертвопринесення. Щоб дістати захист від потойбічних сил вони відводили в ліс найкращу худобу. Оскільки частиною свята був Бог смерті, вважалося, що людина в цю ніч може дізнатися своє майбутнє. Для цього розпалювалось багаття і кожен клав біля вогню каштан або камінь. Якщо на ранок камінь чи каштан зникав, це означало, що протягом року слід чекати смерті.

Традиція одягання костюмів теж прийшла до нас від кельтів. Вони вважали, що в цей день крім духів померлих можуть завітати і злі духи, привиди, чаклуни. Щоб відлякувати їх, потрібно було вбратися в шкури тварин і забруднити обличчя сажею.

Найголовнішим символом Хеллоуїну є гарбуз, на якому вирізане страшне обличчя Джека.

А ви знаєте з чим це пов'язано? Існує легенда про брехуна і шахрая

Джека, який обвів Диявола навколо пальця. Після смерті Джека його душа вирушила в рай, але коли Бог побачив на своєму порозі настільки відомого шахрая, він закрив перед ним двері. Джеку нічого не залишалося робити, як відправитися в пекло. Однак і Диявол відмовився пускати Джека в свої володіння, прирікаючи його на вічні поневіряння. Оскільки навколо було дуже темно, Джек встиг вкрати з пекла тліючий вуглик. Побачивши це Диявол остаточно розсердився і перетворив голову злодюжки в гарб-

уз, всередину якого помістив тліючий вкрадений вуглик. З тих самих пір обезголовлений Джек освітлює свій шлях у світі мертвих спустошеним гарбузом з тліючою свічкою всередині.

Цікаві факти про Хеллоуїн

Найпоширенішим забобоном на Хеллоуїн вважається те, що, заглянувши в дзеркало опівночі, можна побачити свою смерть.

За кілька днів до Хеллоуїна приตุлки в США не віддають котів. Особливо чорних. Це пов'язано з тим, що люди забирають тварин для здійснення обрядів.

Визнаною столицею Хеллоуїна вважається американське місто Салем, Массачусетс. Салем користується поганою славою, пов'язаною з чаклунством і вбивствами. У 17 столітті тут розгорнулось велике полювання за чаклунами і відьмами, а потім відбулася їх масова страта. Моторошну атмосферу міста підтримують як самі місцеві жителі, так і влада – з туристичною метою, звичайно ж.

Єлизавета Нікіфорова

Що їсти восени, аби зміцнити імунітет?

Восени ми починаємо часто хворіти. І не тому, що вулицями бродить грип, а тому, що ми не наповнюємо свій організм вітамінами. Хвороби активні протягом всього року, але саме восени фруктів стає набагато менше і організм слабшає.

Що робити, щоб зміцнити імунітет? Які саме продукти містять в собі найбільше вітамінів?

Гарячий чай з лимоном та імбиром. Він допомагає зігрітися та забезпечити комфорт запаленому горлу. До речі, під час застуди лікарі радять уникати солодких напоїв, в тому числі газовану воду, оскільки надлишок цукру може лише посилити запалення.

Зелена спаржа. Справжня скарбниця вітамінів та мінералів. Спаржа очищає організм від шлаків і токсинів, а також покращує травлення, зміцнює імунітет та уповільнює процес старіння. Хто ще не любить на вечерю їсти зелену спаржу? Вона обов'язково повинна бути у вашому раціоні.

Імбир. У ньому містяться магній,

цинк, фосфор, залізо. Корінь імбиру стимулює імунну систему та прискорює обмін речовин. Також його часто використовують для схуднення. Звісно, не треба його їсти в сирому вигляді, можна зробити чай з імбирем та лимоном.

Несмажений мигдаль. Багатий жирними кислотами омега-3 і вітамінами групи В, що допомагає зміцнити імунну систему і побороти стрес.

Апельсин. За рахунок високого вмісту вітамінів А, В, РР і С підвищує настрій і допомагає впоратися з

депресією. Апельсин також має протизапальну і протимікробну дію та добре впливає на систему травлення.

Плоди шипшини. Плоди шипшини зміцнюють імунітет, підвищують стійкість організму до інфекцій і застуд. Містять велику кількість вітаміну С. З шипшини найкраще робити чай і додавати мед. Такий напій зніме втоми і додасть тобі сил.

Йогурт. Один із найвідоміших джерел хороших бактерій, які живуть в кишечнику і нормалізують систему травлення. Дослідження показали, що здоров'я кишечника має безпосередній вплив на імунітет, бо покращує сон і сприяє активному відновленню організму в нічні години. Експерти радять вибирати йогурти з живими культурами, уникати підсолоджувачів та ароматизаторів у складі.

Усім здоров'я та теплої осені.

Ангеліна Горєлова

• Подорожні нотатки

Лакшері відпочинок «бідного студента»

Свіже повітря, гори, вітер... Як цього не вистачає під час навчання. Закарпаття – це, напевно, найкраще місце, де можуть відпочити українці.

Особливо зараз, коли хочеться кудись поїхати, студенти шукають бюджетні варіанти для відпочинку.

Дуже популярним для релаксу ста-

ло Яремче – невелике містечко з особливим колоритом. Воно розкинулось в Івано-Франківській області річці Прут.

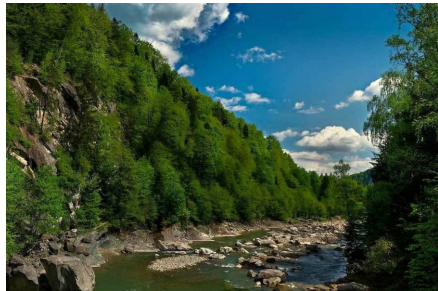
• Подорожні нотатки

А ось й Івано-Франківськ. Стоїмо з друзями на залізничному вокзалі. Всю ніч ми провели у шумному плацкарті, адже зі студентським квитком подорожувати вдвічі дешевше. Замовляємо квитки на автобус, що їде автошляхом «Івано-Франківськ – Рахів – Ужгород».

Нам пощастило, адже автобус відправляється о 10 годині ранку. Дві години та 160 гривень з трьох – непоганий варіант для бідних студентів. Чого не скажеш про ціни на проживання в Яремче. Мінімальна ціна за три ночі з трьох людей починається з 1500 грн. Але завжди можна підшукати вигідніші варіанти на «Booking.com».

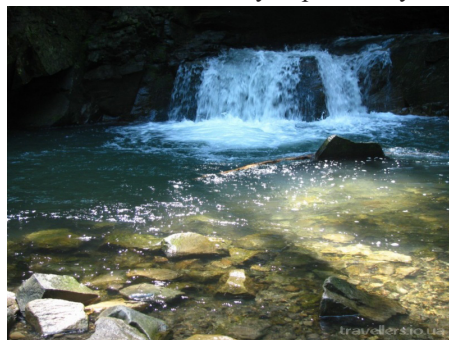
Після поселення можна і попоїсти, але де ж поїсти смачно і недорого? Як варіант – колиба «На пенях». Заклад знаходиться неподалік від «Стежки Довбуша». Ціни тут зовсім «не кусаються», насититись домашньою кухнею можна, вклавшись в 100 гривень.

А тепер наситимо очі. В Яремче

безліч водоспадів: «Пробій», «Жонка», «Дівочі сльози». А чого варті Склі Довбуша, джерела мінеральних вод та сувенірні ринки. А ще в Яремче можна відвідати вольтер з оленями та козулями.

Щоб подивитися усі місцеві визначні місця, можна взяти велосипед на прокат: на декілька годин – 50 грн., на цілий день – 70 грн. З друзями така прогулянка набагато веселіша. Їздимо вузькими стежками, вдихаємо запах гір і свіжості. Слухаємо закарпатський акцент місцевих жителів, посміхаємось кожному перехожому.

Для студента бюджетним варіантом можуть бути й піші прогулянки. Особливо зачаровують в Яремче звуки води. Навколо ліс і спів птахів, ніби потрапляєш у справжню казку.

Ну і як же без сувенірів? У цій місцевості дуже популярні писанки, різьблені й випалені дерев'яні вазы, шкатулки, тарілки, ложки, діжки, різ-

номанітний керамічний посуд, куманці, халі тощо. Очі розбігаються, тому гривень 200 точно перекочує в кишеню продавця. На сувенірному ринку треба пам'ятати про квитки додому. А ще краще – придбати їх заздалегідь. Це ще приблизно 175 гривень з однієї людини.

Для бюджетного відпочинку в цьому містечку вистачить 2-3 дні. Якщо порахувати, то на одну людину поїздка обійдеться приблизно в 1400 гривень. Але якщо відкладати на подорож щомісяця, то можна й не обмежувати себе в забаганках.

Карпати та Закарпаття – це мальовничі місця, де можна черпати натхнення і насолоджуватися життям. Тут можна відчути запах свободи і незалежності. Та й взагалі, відпочинок, тим більше в горах – саме те, що потрібно для релаксу душі й тіла. Тож як вам така пропозиція?

Тетяна Каптур

• Рубрика головного редактора

Життя без пластику: сувора необхідність чи європейська забаганка?

Скільки разів на тиждень ви ходите до супермаркету? Два, п'ять, а то й взагалі щодня? Згадайте, у що запаковано продукти харчування, які ви купуєте? Картонні коробки, екопакети, а, може, скло? Ні, харчі знаходяться у пластикових контейнерах, а вода – у пляшках з такого ж матеріалу.

З повним візком ви підходите до каси, там питають: «Пакет потрібен?». А ви відповідаєте: «Так, дайте середній, будь ласка». Що робимо потім, після використання цих пляшок, контейнерів, пакетів? Правильно, викидаємо. Так вчиняють мільйони людей щосекунди і ніхто не задумується, до чого може призвести таке бездумне використання пластику у повсякденному житті.

«Ми швидко прямуємо до того, щоб стати «Планетою пластику», і якщо ми не хочемо жити в такому світі, тоді нам треба змінити своє ставлення до того, як ми використовуємо деякі матеріали, зокрема пластик», – заявив у коментарі BBC News

індустріальний еколог із університету Каліфорнії Роланд Геер. Його дослідження, яке було опубліковано у журналі Science Advances, назвали одним із перших справді глобальних оцінок того, скільки пластику виробило людство, як матеріал у різних формах використовується і чим це все може закінчитися.

Чоловік порахував, що загальні обсяги пластику, виготовленого людством впродовж всього 65 років, складають 8,3 мільярда тонн. Уявіть собі, це, до прикладу, 25 тисяч нью-йоркських хмарочосів або мільярд слонів.

Велика проблема полягає в тому, що більша частина пластикової продукції використовується упродовж короткого періоду часу перед тим, як опинитися на смітнику. Так воно і є. Випили пляшку води й одразу викинули, принесли продукти додому – позбулися тих пакетів, а нащо вони вже, можна нові наступного разу купити. Робимо так й не підозрюємо, що із усього того пластику, який опинився на смітнику, менш як 9% було перероблено, 12% – спалено, а ще 79% пластикової продукції знаходиться на сміттєзвалищах й буде розкладатися 450 років як мінімум.

Жахливі цифри наводить й Британська організація «Товариство з порятунку морів», яка опікується збереженням морів, берегів та дикої природи. Вона стверджує, що за період з 1994 року кількість сміття збільшилася на 77%, тоді як обсяги викинутої пластикової тари зросли на 121%.

Поки наша рука кидає пластик у сміття, в океані утворюється нова

• Рубрика головного редактора

«гірська порода» – пластикломерат. Це штучний агломерат, який виникає при спалюванні пластикових предметів на мінеральному ґрунті (наприклад, у вогнищі, при лісовій пожежі тощо). Розплавлений пластик вбирає пісок, вулканічні викиди, мушлі та уламки коралів. Один такий новий камінець може бути величиною від 2 до 20 см. Воно собі плаває в океані, а морські тварини та птахи вважають, що то їжа.

Частуються «ласощами» і помиряються. Гинуть десятками, сотнями, тисячами тюлені, черепахи та кити... Хороший слід ми залишаємо після себе, нічого сказати! От ХХІ століття природа точно запам'ятає.

Сумний прогноз озвучують й фахівці ООН. Вони стверджують, що до 2050 року пластику в Світовому океані буде більше, ніж риби, якщо

людство не відмовиться від одноразо-

вих пляшок, пакетів та посуду.

Капітан Чарльз Мур, який брав участь у морських подорожах Морської дослідницької організації «Альгаліта», дійшов висновку, що четверта частина водної поверхні вже покрита плаваючим пластиковим сміттям. Сьогодні Велика тихоокеанська смітєва ділянка на 90% складається із пластику, загальна маса якого в шість разів перевищує масу природного планктону, а площа – навіть територію США.

Що робити? Чи не пізно людство збагнуло, що знищує планету? Зрозуміло, що те сміття, яке вже дрейфує океаном, ніяк не повернути назад. Ми маємо зректися основних винуватців: пластикових пакетів, контейнерів та одноразових пляшок, це є неприпустимим марнотратством й утворює більшу частину пластикового сміття. У Бангладеш відмовилися від пластикових пакетів, замінивши їх природними джутовими сумками. Франція нині теж на шляху до повної відмови від пластику. Для пакування всіх покупок в тамтешніх супермаркетах пропонують величезні пластикові сумки, полотняні торби або сумки із сітки. Все – багаторазового використання. Якщо вони змогли зробити це, ми теж зможемо.

Окрім того, кришечки від пластикових пляшок можна переробляти й використовувати як матеріал для виготовлення протезів. Також потрібно перейти на екопакування, тобто пакети, які розкладаються під дією води, ультрафіолетових променів чи інших чинників навколишнього середовища.

Отже, можемо зробити висновок, що життя без пластику – це не забавка, а необхідність. Навіть якщо кожен, хто прочитає цю статтю дасть собі обіцянку ходити в магазин з полотняною торбинкою замість того, аби купувати поліетиленові пакети, а пластикові пляшки кине не в загальний смітник, а у контейнер, спеціально для того призначений, то вже зробить маленький, але важливий крок для збереження нашої планети. Розумне самообмеження – наше безпечне завтра.

Наталія Засядько

• Що почитати

Книги зі смаком дитинства

Справжня осінь завітала в наше місто, а це означає, що прогулянки на свіжому і дуже холодному повітрі скасовуються і розпочинається сезон затишних і теплих вечорів вдома. А, зазвичай, такі вечори проходять в компанії серіалів, фільмів або книг.

Пропонуємо список книг, які можна прочитати за один вечір та отримати масу задоволення. Це книги зі смаком дитинства, читаючи які, можна забути про тужливу осінь за вікном, про буденність дорослого життя та на один вечір повернутися в дитинство.

1. «Манюня» Наріне Абгарян. Сюжет цієї книги розвивається в 80-х роках у вірменському містечку Берд. В центрі книги життя двох сімей. Ма-

нюня – головна героїня повісті – разом зі своєю подругою Наріне, як і годиться всім дітям, не можуть вси-

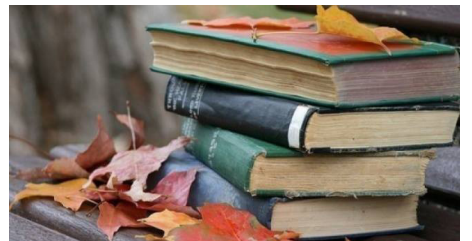
діти і хвилини без пригод. Ця легка та світла повість, наповнена гумором та вірменським колоритом, точно заслуговує вашої уваги.

2. «Вінні-Пух» Алан Александер Мілн. Усім відома історія про Крістофера Робіна та його маленьких друзів сприймається зовсім по-іншому, коли перечитуєш її вже дорослим. Окрім захопливих пригод дорослий читач знайде себе в кожному персонажі та помітить речі, які раніше для нього взагалі не існували.

3. «Щучине літо» Ріктер Ютта. Це історія також про дві сім'ї, головними героями якої виступають діти. Проте ця книга не така життєрадісна та безтурботна. Анна, Даніель та Лукас стикаються з дорослими проблемами, але вирішити їх хочуть по-дитячому. Чи вдасться їм це зробити?

4. «Тім Талер, або проданий сміх» Джеймс Крюс. В цій повісті відчувається вплив легенди про доктора Фауста, адже головний герой книги – Тім Талер – також продає свою цінність, аби отримати іншу, ще не розуміючи, яка з них насправді цінна. Який вибір зробить хлопчик та як виплутається із ситуації?

5. «Міст в Терабітію» Кетрін Петерсон. Ця книга розповідає про

справжню і щирю дружбу між двома дітьми. Про те, як в життя звичайного хлопчика Джесса несподівано увірвалася незвичайна дівчина Леслі, про те, як вони разом стали підкорювати це життя, допомагаючи один одному та як згодом вони стали правителями чарівної країни Терабітії. А також про те, як дитяча уява стикається з безжалісною реальністю.

Іноді корисно відпочити від проблем та побути дитиною. Хоча б за допомогою книг. Запашний чай або кава укупі з гарним настроєм та книгою допоможуть вам пережити ці сірі та холодні осінні дні. Приємного читання!

Наталія Усенко

• Досвід

Мій перший провальний виступ, або Як я стала оратором

Чи знаєте Ви, що в середньому людина запам'ятовує лише 15% від того, що чує? Це факт, і якщо б я знала це раніше – під час свого першого публічного виступу, то підготувалася би краще.

У школі мене ніколи не турбувало те, що я надто сильно боялася публічних виступів. Цей страх завжди жив всередині мене, але не заважав мені. До шостого класу я була закритою дитиною та мало з ким спілкувалася. Згодом почала писати вірші. Але мене гнітила думка про те, що хтось може їх прочитати. Я жадібно писала тільки для себе.

Так, іноді хотілось ділитися своїми ідеями зі всіма, але я не могла перебороти своє хвилювання. Чим більше я занурювалася у свій світ і писала, тим більше я хотіла виступати зі своєю поезією, огортати людей теплом, що несла на рядках своїх віршів.

Минав час і якось на дошці оголошень у школі я побачила, що зовсім скоро проходитиме літературний вечір. Я подумала, що змогла б там показати свій талант, який так довго приховувала. Тим паче, це був хороший привід вперше виступити перед аудиторією та подолати свій страх перед сценою.

Зал був надзвичайно переповнений. Мені здалось, що присутні виглядали не дуже привітними. Спочатку я майже не хвилювалася. Та чим менше часу залишалось до виступу, тим більше в мене тремтіли руки. Через страх наша нервова система збуджується, тому мій стан не надто сприяв публічному виступу: нерівномірне дихання, прискорене серцебиття, у роті зовсім пересохло. Практично все моє тіло було проти того, щоб я підня-

лась на сцену, але я таки підійшла до мікрофону.

Голос тремтів. Я бачила, що слухачі не зовсім задоволені почутим і мені ставало незручно. Чи то з моїми віршами щось було не так, чи так помітне було моє хвилювання? Це був мій перший досвід публічного виступу і він став провальним.

Попри увесь страх, пережитий тоді на сцені, я захотіла більшого: відчувати зв'язок зі своєю ауди-

торією, давати їм позитивні емоції. Я пообіцяла собі, що буду ходити на кожний подібний захід і щоразу вдосконалювати свої навички та черпати нові знання з кожного свого виступу. У бібліотеці знайшла багато цікавих книжок про відомих ораторів, якими колись захоплювався чи не увесь світ.

Вже через півроку після свого «привселюдного сорому» я впевнено стою на сцені й пишу вам цю історію. Все не так страшно, як нам здається. Наприклад, елементарна посмішка вирішує багато вигаданих нами проблем. Дуже важливо завжди бути відкритим для своєї аудиторії. Зараз я почуваю себе впевнено, жестикулюю руками, таким чином, концентрую увагу на собі. Для мене важливо, аби кожен для себе виніс щось корисне з моєї промови і зрозумів, що нема чого

панікувати, навпаки, треба зібратися з думкати та показати усім, що ти можеш більше і краще! Тепер я не тільки можу з легкістю читати свої вірші, але й ділитися досвідом та порадами, відповідати на запитання. Наприклад, після вашої промови може посипатися безліч різних запитань і, найголовніше тут – це не намагатися відповісти на кожне, а вибрати для себе ті питання, на яких ви краще всього розумієтеся та знаєте точну відповідь.

Немає нічого страшного, якщо ви забули свій текст. Раніше я могла легко розгубитися, зі мною часто могло таке трапитися, тому, якщо не до кінця впевнені у своїй пам'яті, краще за все писати собі тези, щоб промова вийшла розлога та цікава. Зрештою, можна завести діалог зі своїми слухачами та попросити допомоги вам: «На чому це я зупинився?».

Свого часу мені завжди допомагали книжки. Психолог та автор книг з різних сфер особистісного розвитку Роман Кушнір написав книжку про ораторське мистецтво «Великий оратор, або Як виступати так, щоб тобі аплодували стоячи». В книзі доступні всі аспекти мистецтва публічних виступів. Вона буде корисною всім, хто хотів би покращити представлення власних думок та бути впевненим на публіці.

Самовдосконалюйтесь та не бійтесь переступати через свої страхи і, можливо, саме після вашої промови люди згадуватимуть таких відомих ораторів як Цицерон чи Демосфен. Хто знає, скільки ще років я ховала б вірші у чорний блокнот, якби одного разу не захотіла підкорити своїх слухачів.

Вікторія Ткаченко

«Час перших»: більше, ніж просто політ

«Час перших» – російський історичний фільм про перший вихід людини у відкритий космос. Режисером стрічки став Дмитро Кисельов, а головні ролі дісталися відомих російським акторам: Євгену Миронову та Костянтину Хабенському. Фільм вийшов у прокат 6 квітня 2017 року і отримав масу позитивних відгуків як від звичайних глядачів, так і від російських кінокритиків.

60-ті роки, СРСР після перемоги в технологічних перегонях із Сполученими Штатами Америки готується до першого в історії виходу людини у відкритий космос. Радянські льотчики Олексій Леонов і Павло Беляєв також старанно готуються до польоту в космос. На шляху до заповітної мрії

зустрічається багато перешкод. Але потім сталося те, що кардинально перевернуло всесвітню історію ...

Як взагалі можна визначити, хороший фільм чи ні? Я думаю, якісний фільм – це коли ти сидиш за переглядом і не помічаєш нікого і нічого навколо, коли ти повністю занурюєшся у кінострічку. Ось так буде, коли ви будете дивитися «Час перших». Дуже

якісна гра акторів, просто не можливо відірвати очей. Робота режисера, декорації, а також, повторюся, гра акторів – все дуже органічно передає атмосферу 60-х років, час СРСР. Не дивлячись на неприємні життєві ситуації, фільм повністю просочений гумором і позитивом, що дає надію на щасливий кінець. Дуже точно режисерові у фільмі вдалося передати ставлення керівництва до простого народу.

Що нам дає цей фільм? Усвідомлення того, що в житті були, є і будуть багато ситуацій, коли захочеться опустити руки і залишити все як є, але як то кажуть в фільмі, просто «Підніми голову!» І продовжуй боротися.

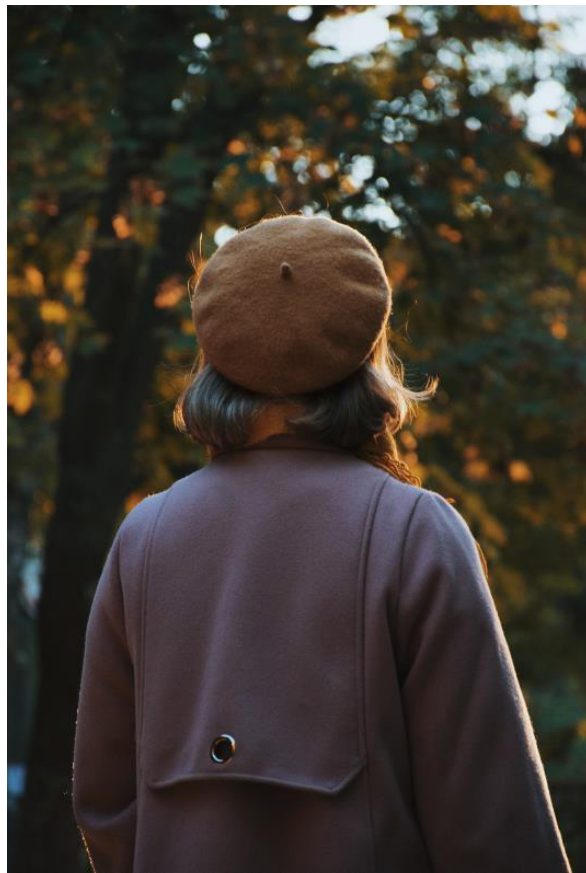
Тамара Старожук

• Фото місяця

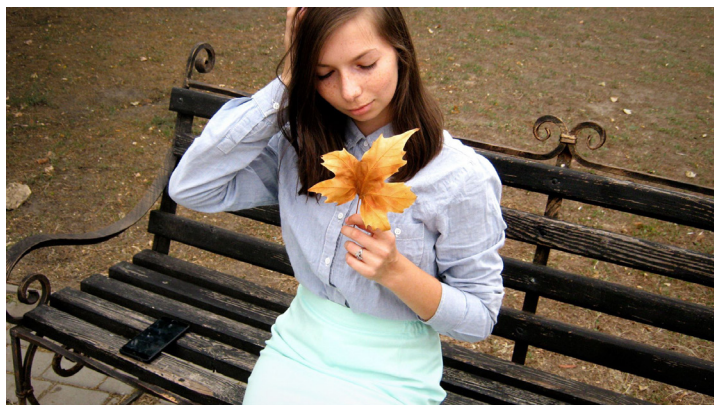

Марія Дмитришена

Наталія Усенко

Марія Дмитришена

Наталія Усенко

.....

Газета «Вагант».

Погляд авторів може не співпадати з позицією редакції і засновника.

Адреса редакції: м. Миколаїв, вул. 68 Десанників, 10.

E-mail: studvagant@gmail.com

Web: www.chmnu.edu.ua

Газета видається з 1997 року.

Виходить раз на місяць. Публікації друкуються мовами оригіналу.

Об'єм 2 ум. др. аркуша.

Свідоцтво про реєстрацію МК № 478 від 19.10.2005 р.

Головний редактор: Наталія Засядько.

Редакційна колегія: Тетяна Каптур, Марія Дмитришена, Анастасія Жернова, Валентин Молдован, Ангеліна Горелова, Наталія Засядько, Наталія Усенко, Єлизавета Нікіфорова, Вікторія Ткаченко, Тамара Старожук.

Дизайн і верстка: Анна Недвиженко.

Відповідальна за випуск: Юлія Шевчук.

Надруковано в КП «Миколаївська обласна друкарня»

Адреса: вул. Георгія Гонгадзе (Паризької Комуні), 3.

Наклад 1 000 екз. Замовлення № _____

Підписано до друку 11.11.2018